

باسمه تعالی

بیماری های اعصاب و روان

بیماری های روحی روانی شایع هستند و در هر سنی ممکن است دیده شوند حتی در شیرخوارگی.

بیماری های روحی در کودکان

بیماری های روحی که در سال های اول زندگی پدیدار می شوند، تاثیر عمیقی بر سرنوشت آینده کودک می گذارند. علائم این بیماری ها در کودکان به شکل دیر صحبت کردن، رفتار تکراری، عقب تر بودن کودک نسبت به هم سن و سالان در رفتار و حرکات و تفاوت زیاد با رفتار دیگر کودکان و ناتوانی در بازی کردن با سایر کودکان است.

در خیلی از موارد پدر و مادر متوجه تفاوت هایی بین کودک خود و دیگران می شوند؛ اما نمی توانند به راحتی با این مشکل کنار بیایند و آن را بپذیرند. در نتیجه برای درمان مراجعه نمی کنند و در نهایت بهترین زمان درمان را از دست می دهند. چه بسا پدر و مادر زمانی که با مشکلات جدی فرزند خود روبرو می شوند مراجعه می کنند؛ مثلاً زمانی که کودک از مدرسه اخراج شده، مدرسه او را ثبت نام نمی کند، در مدرسه نمی تواند صحبت کند یا مشکل بزه کاری، نافرمانی، دزدی، خود زنی، مصرف مواد، تصادف یا سانحه مرگبار رخ داده است.

مادر و پدر وقتی متوجه نقص مغزی نوزاد یا کودک خود می شوند و می بینند کودک رفتار متناسب با سن خود را ندارد (یعنی کودک ۳ساله مانند ۲ ساله رفتار می کند)، باید نسبت به درمان آن اقدام کنند، زیرا درمان دارویی و غیر دارویی علاوه بر بهبودی که در فعالیت مغزی و رفتار کودک ایجاد می کند بازخورد کودک را از محیط اطراف تغییر می دهد، به عنوان مثال کودک کمتر تنبیه می شود، بیشتر مورد محبت قرار می گیرد، با دیگران بیشتر بازی می کند، تغذیه بهتری پیدا می کند، اجتماعی تر می شود، احساس ارزشمندی بیشتری می کند و در نهایت سیر تکامل مغز کودک به سمت بهبود می رود. این توانایی شگفت انگیز مغز برای خود ترمیمی در کودکی آینده خیلی بهتری را برای فرد رقم می زند و عدم درمان اضطراب، افسردگی، وسواس، کم تمرکزی،

پرخاشگری، مشکلات یادگیری و مشکلات رفتاری در کودک می تواند سبب قانون گریزی، مصرف مواد، افسردگی، اعتیاد، مشکلات شغلی و خانوادگی در بزرگسالی شود.

در کودکی هر چقدر احساس بهتری به کودک بدهیم انسان سالمتری در آینده خواهیم داشت و هر چه کودک با احساسات منفی، خشونت، تنبیه و مقایسه بیشتری روبرو شود در بزرگسالی با عقده های بیشتری روبرو خواهد شد.

مشکلات روحی در بزرگسالی

بزرگسالان نیز هنگام مواجهه با هرگونه مشکل روحی باید به روانپزشک و متخصص مغز و اعصاب مراجعه کنند، مصرف داروهای روانپزشکی از هر دسته و گروهی که باشد بدون تجویز جایز نیست. حتی اگر خانواده ها قبلاً تجربه تجویز این قبیل داروها را چه برای خودشان و چه برای اطرافیان شان داشته باشند و اثر مثبت دارو را دیده باشند و با خواص دارویی هم آشنا باشند باز این اجازه را ندارند که خود تجویزی کنند زیرا همیشه در زمان تجویز دارو برای مشکلاتی مانند اضطراب و افسردگی روانپزشکان ملاحظات را در نظر می گیرند که این ملاحظات را افرادی که روانپزشک نیستند و اطلاعاتی در این زمینه ندارند، لحاظ نمی کنند.

روانپزشکی که دارو تجویز می کند با در نظر گرفتن اثرات مثبت و عوارض و انتخاب مورد مناسب برای آن دارو اقدام می کند. طبیعی است فرد ناآگاه نمی تواند این کار را انجام دهد حتی اگر قبلاً تجربه خوبی داشته باشد. افراد حتی برای موارد جزئی که خودشان فکر می کنند اهمیتی ندارد و برای سؤال های خودشان هم باید به روانپزشک مراجعه کنند.

در مورد افراد افسرده بارها ممکن است تجویز و میزان دارو تغییر کند تا روانپزشک به درمان مورد نظر برسد. اگر خوددرمانی انجام شود این محقق نخواهد شد. روانپزشکان بر معاینه مستمر تاکید دارند زیرا قطع پیش از موعد درمان نه تنها ممکن است بهبودی را به تاخیر بیندازد بلکه ممکن است مشکلی به مشکلات قبلی اضافه کند.

آیا داروهای اعصاب و روان اعتیاد آورند؟

داروهای اعصاب و روان اگر در صورت لزوم و به میزان کافی با دوره ی درمانی که روانپزشک یا متخصص اعصاب و روان توصیه می کند مصرف شوند نه تنها مورد نیاز فرد بوده و مشکلات آزار دهنده ی وی را رفع می کنند بلکه اعتیاد آور نبوده و بعد با توجه به شرایط بیمار و صلاح دید پزشک پس از سپری شدن دوره درمانی فرد به تدریج توسط پزشک قطع می شوند. اما چنانچه بطور خودسرانه توسط خود فرد یا طبق توصیه آشنایان و اطرافیان و افراد ناوارد در زمینه پزشکی مصرف شوند علاوه بر بروز یکسری عوارض دارویی می توانند باعث اعتیاد فرد شده و حال وی را بدتر نمایند.

ترامادول داروی به شدت اعتیاد آوری بوده که فقط توسط پزشک در شرایط خاص تجویز شده و قطع آن هم توسط پزشک باید صورت گیرد لذا بعد از مشاهده اینکه فرزند یا همسران این دارو را مصرف می کنند نباید با زور بگویید که آن را دیگر مصرف نکنند چون قطع ناگهانی این دارو خطرناک است و برای ترک آن باید به پزشک و کلینیک های ترک اعتیاد مراجعه کنید.

نکات قابل توصیه به بیماران

۱- به پزشک خود اطمینان کنید و داروهای تجویز شده را به دقت مصرف کنید.

- ۲- جهت دستیابی به نتیجه صبر داشته باشید و این انتظار را نداشته باشید که با مصرف اولین دوز دارو به نتیجه دلخواه خود برسید چون اکثر داروهای اعصاب برای رسیدن به پاسخ درمانی مطلوب به حدود دو تا سه هفته زمان نیاز دارند. البته برخی از داروها هم تا حدودی اثر خود را از همان روز اول نشان می دهند.
- ۳- در صورت بروز هر گونه مشکل در مصرف داروها و یا هر عارضه ای از قطع مصرف دارو خودداری کرده و موضوع را هر چه سریع تر با پزشک خود در میان بگذارید.
- ۴- بعضی از داروهای آرامبخش ممکن است باعث خواب آلودگی فرد شوند لذا چند روز ابتدایی درمان از انجام رانندگی و کارهایی که نیاز به هوشیاری بالایی دارند خودداری کنید .
- ۵- پس از احساس بهبود هیچ گاه داروی خود را خودسرانه قطع نکنید، پزشک به تدریج این داروها را قطع می کند.
- ۶- دارو فقط توسط پزشک تجویز شده و مکان دریافت دارو، داروخانه می باشد.
- ۷- هنگام نزدیک شدن به زمان اتمام داروهای تجویزی توسط ، حتما برای تجویز مجدد به پزشک مراجعه کنید.

دکتر بهاره برکادهی کارشناس امور دارویی

منابع:

<http://drmohammadpoor.com>